

Şahin Caner Aktaş

- şiirler -

Yayın Tarihi:

02.09.2024

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

(1) İncinin Taneleri (inci Tanem)

İncinin taneleri, kulak verin bu sese;
Artık alet olmayın, sapık müptezellere.
Bir ok attım, dilerim gider yerini bulur.
İnsanlığın onuru bu sayede kurtulur.

Jargonunuzdaki âlem, âlemlere iftira.
Âlemlerin rabbine, şu evrene iftira.
Âlem değil elêmdir, elimdir, cehennemdir.
Senin değil elindir, kader değil seçimdir.

Şimdi kaldır başını, dik gözünü göklere.
Şeyreyle yıldızları, bak da gör âlem nere?
Gül dediğin nebatât yetişmez izbelerde.
Ne durursun inci tanem? Batak viranelerde.

Tek bir saniye bile benliğine ihanet,
O güzel gözlerine, gençliğine ihanet.
Ereceksin vuslatına haydi biraz gayret et;
Çıkta bir bak etrafına, şu dünyaya hayret et.

Kes ayağını o yer'lerden, yüksel yerlerden arşa,
İzin ver de bitsin artık bu izansız temâşâ.
Yükselmeye muktedirsin, dert sensin, derman sensin.
Kudretinden sual olmaz rabbî, senle bilesin.

Lafügüzaftan sayma bu sözleri, bu sesi.
Tek başına yetmiyor, lafzın mevcûdiyeti.
Hiç durmasam söylesem hem de kadîmden beri;
Fasit daire olurdu, gitmezdi hiç ileri.

İşitmezse gönüller, neçe olurdu diller?
Susardı tüm şâirler, yok olurdu şiirler.
Türk'ün özü mahvolur, tac olurdu Dilber'ler!
Hiç susmazdı Yılmaz'lar; Erdoğan'lar, Güney'ler.

Dilsiz şeytan olmayın, susmayın ey insanlar!
Biz susarsak, susmayacak hiçbir zaman çakallar.
Linçlenecek hep Farah`lar, Zeynep'ler, Abdullah'lar.
Sen doğru ol, dik yaşa; Sonunda hep ölüm var.

Dinleyin efendiler; bu eğlence değildir!
Başkentin kültürünün, temsilcisi değildir!
Türk'ün ulu hatununun yeri pavyon değildir!
Bu zûlumdür, ölümdür, özgürlük hiç değildir!

Şimdi sana gelince ey kitapsız müptezel;
Baştan cevap vereyim de dinleyip öyle çık gel.
Yüzün kalırsa tabi hâlâ cevap kasmaya,
Ağzını köpürterek zûlme kılıf bulmaya.

Kültür maskesi takıp, pisliği gölgelersin.

İnsan ticaretini, arsızca güzellersin.
Menfâatin var diye, eğlence der geçersin.
Kızın için de; böyle bir eğlence ister misin?

Güzel dersin, hoş dersin, hiç zorlama yok dersin.
Herkesin eğlencesi, kendi tercihi dersin.
Göster bize o zaman ne kadar samimisin?
Kons deyince masaya; karın, annen hoş gelsin!

Diyorum ki ey müptezel bak beni iyi anla,
Tekrar, tekrar ediyorum söyler gibi salağa;
Eğlence ise, normal ise, bu izânsız temâşâ:
Al karşına kızını da, öyle oyna pavyonda!

Otururken senin karın şişe açan masada;
Al ananı karşına da, öyle oyna pavyonda!

Ahlâklıdır belki masa, ferah tut yüreğini;
Israr etmez emin ol, gitmezler çorbacıya!

Kendin için ar olanı başkasında istersin,
Utanmadan, sıkılmadan bir de bu normal dersin.
Yitip giden hayatlara çanağı sen tutarsın;
Dikkat et de yarın kızın pavyon gülü olmasın.

Şimdi sosyal medyalar da çılgınca bir algı var;
Sistematik bir biçimde bataklığa çağrı var.
Dikkat edin ey kadınlar, sizler için tuzak var;
Özendiğiniz hayatlar da kan, göz yaşı, silah var.

Çürümüş bu akımda televizyon karşısında;
Boş gözlerle izleyen, günahsız bir bebek var.
Ey bilinçsiz o anne, gel de etme eyleme;
Yarın bebeğin büyür, sonra dizini dövme...

Bu günün yarını var! Garibanın Ahı var!
Sana parlak görünen de cehennem dibi var!

Ah var, feryat var, darp var.
Taciz var, tecavüz var.
Cinayet var, azap var
Gülüm; zûlüm, ölüm var.

Ne varsa suç dediğin;
Hepsi var, fazlası var.
Arı yok, arsız var.
Her türlü suçlusu var.

Şimdi görevin vaktidir ey yiğit Türk savcılar.
Böyle gelmiş böyle gitmez, bu zûlme göz yumanlar.

Devlet ferman vermez ise millet kendi ne yapar?
Kulak verin bu sözlere, meclisteki ulular.

Bir avuç şişko beyin gücü bizden fazla mı?
Koskoca Türkiye'nin sesi kısık çıkar mı?
Mazluma el vermemek, kaderine terk etmek;
Söyleyin efendiler bu Türk'e yakışır mı?

Üniversite öğrencisi burada çalışır beyler,
Zift gibi köpeklere meze yapılır beyler,
Çaresiz bir annenin yakarışdır beyler;
Kurtarın bu insanları kurutun batakları!

Bir şerefsiz köpeğin karısını sattığı,
Naçar bir öğrencinin harçlık diye battığı,
Evladıma bakmak için bir kadının yandığı;
Gayrimeşru paraya, canların satıldığı...

Kaldırın başınızı, kurutun bataklığı!

21. Yüz yılda böyle pislik olur mu?
Nerde kaldı şimdi hani insanlığın onuru?
Yakışır mı Ankara'ya ey koltuğa adaylar?
Bu yaraya çare yok mu Turgut, Mansur başkanlar?

Tayyip Amca sen kulak ver bari hezeyânlara,
Devlet baba! bir söz söyle Türk'ü bırakma orada.
Meral anne kurtar hadi kadının onurunu;
Özgür Özel sen de ses ver, şimdi çağdaşlık bu mu?

Ümit hoca, Sinan Oğan Türk'ü kirletiyorlar.
Türkiye'nin başkentinde, hiç de utanmıyorlar.
Hiç korkmuyor bu adamlar, korkular salıyorlar.
Bu cüreti, cesareti nereden buluyorlar?

Şelam olsun Kütahya'ya; Vali Musa Işın'a.
Örnek olsun Türkiye'ye, en başta Ankara'ya...
Seksen milyon tek ses olup dur diyelim bunlara;
Bari bu kez birlenelim, bir ilk olsun bu çağda.

Ben söyledim, siz anlayın; beni utandırmayın.
Sürçü lisan ettiysem de, bunu şerre yormayın.
Ben bilemem derman kimde? Sözlerim çok açıktı.
Eh! artık sıra sizde; Yasama, yürütme, yargı...

Şahin Caner Aktaş

(2) Aç Gözünü!

Hiç bana anlatmayın dilber muhtevasını.
Yurdumuzda aylarca pavyonlar pohpohlandı.
Reytingin uğrunaydı aşağılık bu algı:
Bir düşünün bu işten kim, kimler karlı çıktı?

Bu kadar mı değersiz bu yurdun evlatları?
Bir dizi tutsun diye ruh şeytana satıldı.
Değer miydi sorarım bir menfaat uğruna?
Tertemiz Türk gencini ateşlere atmaya.

Yeterince ünlüsün, para desen var gırla.
Türk'ün medya algısı, yıllardır avcunuzda.
Ne eksikti be firavun yemek mi altın kapta?
Gün gelende doyar gözün belki kara toprakta.

Sanat kisvesi altında masallar anlatmayın,
Ey milletim ey ailem bu kadar kör olmayın.
Senin benim çocuğuma göz koydu bu adamlar:
Onlar cebi doldururken, evladımız kan ağlar.

Bir tuzaktı Türk kızına, zekice bir oyundu.
Ama Allah da onlara tuzak kuruyordu.
Atladılar bir hususus o da En'am otuzdu.
Belkide şer görünen, çok büyük hayır oldu.

İşte Tuzak kuranların en hayırlısı O'ydu.
Gözümüze siz soktunuz pislik dolu çukuru .
Emin olun çok yaklaştı bu rezilliğin sonu:
Ne dersiniz efendileri kaderin mi oyunu?

Sotelde kuytuydu biraz gözden Irak'tı,
Belki gözden ırak diye gönüller katlanırdı.
Şimdi bütün bir yurda göz koyduysa bu kanser:
Elbet bir cerrah çıkar kanseri kökten keser!

Akıl tutulması resmen bir milletin uykusu
Açın artık şu gözleri, ne derinmiş bu uyku
Orta çağda bile yoktu bakın pavyon çukuru
Riyakarlık yapmayalım çözelim şu sorunu!

Şahin Caner Aktaş

(3) Atsız Geliyor

Ferhunde'yi bitirdim ama yayınlamadım.
Dilber canımı sıktı ben de pusat kuşandım.
Şimdi savaş başladı ben orduma Hakan'ım:
Amma Ferhunde derken, yok dizimde dermanım.

Dizim yere deęecekken, birden atsız geliyor,
-Kalk ayağa evladım! "Söze devam et" diyor.
-Göçtüysemde dünyadan, şiirlerim seninle.
-Al kalem eline, şimdi sesim dilinde.

Aldım, yazıyorum.
Kaldığın satırlardan derdimi kusuyorum.
Alemlerde kaybolan ruhumun zincirini,
Dosta seslenişinin sonunda çözüyorum.

Yarınlar pislik dolu tertemiz dünlere yan,
Bu günler hiçlik dolu, var olduğun düne yan.
Üç günlük rahat için, sattığın o güne yan.
Harcadığın ömre yan, biz olmayan bize yan.

Yan ki senin de ruhun alemde özgürleşsin.
Yan ki sen de pişip de bir gün aşkı bilesin.
Hırs bürüyen gözünü doğru yola dikesin,
Hiç değilse sonunda hidayete eresin.

Gayrı batıldan dönüp hak yolunu göresin.
Kadri kıymeti bilip nankörlük etmeyesin.
Düşüğün gibi kalkıp bir de tövbe edesin.
Gün gelende gönlünü pir ü pak eylesin.

Şimdi sessizce durup o günü gözleyesin,
Şabrederek Ferhunde'yi dört gözle bekleyesin.
Altı üstü bir şiirdir deyip de geçmeyesin:
Bilesin ki Ferhunde'ye ben ruhumu üfledim.

Şahin Caner Aktaş

(4) Portal Açık Kalsın

Çok yoruldum son günlerde, bir mezarda uzandım.
Bir ses duydum derinlerden, birden ayağa kalktım.
Didaktikti, askerceydi biraz kulak kabartım.
Zor olmadı, şaşırmadım, onu hemen tanıdım.

Yine Atsız sesleniyor, bu bir emirdir diyor;
Gayrı öyle sırdı ki bu, ölsen de kaçamazsın.
Mutlak tadacaksın gerçi ölümün lezzetini:
O gün dahi yıkılmadan, hep dimdik duracaksın.

Artık yere değmeyecek ölsen de iki dizin,
Yalnızca icabında vuracağın sol dizin.
Sağ el göğsün üzerinde vakarla duracaksın:
Elbet bunu Kür-Şat'ın huzurunda yapacaksın.

Erlik bile imrenecek büründüğün duruşa,
Esrik olur Aksak Timur çaldığın her pusatla.
Osman Gazi mest olacak izler iken uçmağda,
Gururlanır Mehmed Han bıraktığı mirasla.

Cümle başbuğ el verecek başkaldıran evlâda,
Bayrak bile poz verecek Ankara'da semada.
Neçe ana dua edip sevinçten ağlayınca,
İşte o gün ereceksin düşlediğin murada .

Dik gömecekler seni girende o mezara,
Kadersede olacaksın kendi öz yurdunda parya.
Azametle duracaksın hiç şüphesiz sehpa:
Yine de susmayacaksın son nefeste olsanda.

Susmayacaksın Caner, susmayacaksın evlat:
Sen susarsan kim söyleye, çürüyen şu yurda bak.
Kurdun ulu otağında kol gezen şu hine bak:
Eğer kudret arar isen kes avcunu yere bak.

Damlayan şu kana bak: nasıl asil ona bak.
Portal aç, tarihe bak, Attila, Roma'ya bak.
Diz çöken Papa'ya bak, dokuz tuğlu hana bak.
Göktürk'e, Kırk Türk'e bak, devam et Mete'ye bak.

Portal kapat, şimdi bak! Başkente Ankara'ya bak.
Türk'ün ulu soyuna bilenen şu dişe bak:
Ulu Bozkurt yurduda destursuz gezene bak:
Türk'ün yiğit hatunu sermaye görene bak.

Kurdu kuzu zanneden kör olmuş şu ite bak,
Köpeksiz şu köylerde değneksiz gezene bak.
Sende bile dişini, o kanın tadına bak:
Kansız kanı içilmez bakınca tükürüp at.

Türk'e kefen biçene korkunç sonu sen yarat,

Devlet Ferman verende, çakallara ölüm hak.
Hak konuşur hak söylerim sakın ha sanma nahak:
Hakkın Haktan gelmektedir gaza yolu sana hak...

Eyvallah Atsız ata sözlerini işittim,
Edindim vazifeyi yarimden, serden geçtim.
Can veririm gerekirse göz kırpmadan davamda:
Bir katre atmam geri adımımı acunda.

Dil pusatım yok edecek bu gün modern putları,
Hazırlansın dev ateşler bu çağın Nemrut'ları.
Yanmaz gayri benim tenim dünyanın ateşinde:
Süpernova getirin siz güçleriniz yeterse.

Dizim yere değmeyecek başım varken omuzda,
Sırtım yere gelmeyecek sen dururken ardımda.
İnkâr etmem, iyi geldi bu solucan deliği:
Gözlerimle gördüm artık bütün şanlı tarihi.

Portal açık kalsın ata, kapanmasın bir anda.
Şahit olmadın mı sen de? En kötüsü şu anda...
Bırak bazen huzur bulsun, ruhum biraz demlensin:
Tasalanma yitip gitmem geçmiş denen zamanda.

Allah ömür verdi bana, gözlerimi kararttım.
Ulularca bir davaya, yürekle adım attım.
Müptezeller dünyasına yıldırım gibi çarptım:
Hâllerini de görende, keyifle kımız tattım.

Müsadenle şimdi ata, kısa ara verelim,
Gidilecek çokça yol var biraz nefeslenelim.
Başkoyanda bir aht ettim bunca yüce davaya:
Kahrölürüm varamasam ah şu kızılilmaya.

Şahin Caner Aktaş

(5) Kür Şad'ın Huzurunda.

Dinlendiysen ey evladım haydi artık yola çık,
Tek talebin kabul portal daima açık.
Haydi sohbet eyle şimdi bu gün biraz Kür Şad'la
Huzuruna varınca da diz vurmaya unutma...

Bükülen şu zamanda yolculuk yapıyorum,
Ulaştım menzilime huzura çıkıyorum.
Hepsi tam teçhizatlı kırk çeri görüyorum,
Postta belirdi Kürşad yere diz vuruyorum.

Hoş geldin diyor bana ey savaşçı, ey evlat!
Uzun yoldan gelirsin, haydi biraz kıımız tat.
Islanınca boğazın, neler oldu bir anlat:
Geldiğin çağda dünya: oldu mu? Türk'e vuslat.

Utancımдан kafamı yerden kaldıramıyorum.
Ankara'daki gibi, vakar duramıyorum.
Söze nereden başlasam? onu bulamıyorum.
Türkün Şanlı Tarihin altında kalıyorum.

Ellerim avuçlarım, eğik başım terliyor.
Çağımı anlatmaya benim dilim varmıyor...
Şu atayı üzmeye gönlüm hiç el vermiyor,
Zihnimden geçen sözler dilimden dökülmüyor.

Ne diyeyim ben şimdi? görklü ata Kür Şad'a
Dayanır mı yüce gönlü? duyduğu hezeyana.
Böyle hayal etmemiştim ben çıkarken bu yola,
Konuşmaya yüzüm tutmaz Kür Şad'ın huzurunda

Üstte gök çökmedi, altta yer delinmedi.
Bozulmaya yüz tuttu Türk'ün töresi ili.
Sürüsüyle Çinli değil, buna sebep olanlar:
Bir avuç köpek soyu töreyi unutanlar.

Yanlış anlaşılmasın haşa, ben hâlâ susuyorum
Tüm bunları yalnızca, içimden söylüyorum.
Döneceğim Ankara'ya bu gün denen zamana:
Bir gün elbet söz alırım muzaffer olduğumda.

Kapatıyorum portalı, vücudum kaldırmıyor.
öylesi bir yük oldu ki, başım beynim çatlıyor.
Yumuyorum gözlerimi, ölüm ya da uykuya.
Uyanırsam tekrar yarın, ses vere Atsız ata.

Şahin Caner Aktaş

(6) Görev Artık Yaşamak.

Zifir, kahır ağır geceler. Sensiz sessiz kimsesiz.
Namlunun ateşi tek aydınlığı. Gümbürtüsü tek sesi.
Terkedilmiş mekanların mistik çehrelerinde bekler oldum seni.
Öylesine çaresiz, öylesine yitik, öylesine dertli.
30 yaşındayım, yüz yıl yaşlandım.
Bir yabancıнын gözlerinde seni aramaktan yorulduğum artık
Hiç tanımadığım bir seste hatırlamaktan.
Neredesin?
Gitmekteşin. Sen hep girmekteşin. Yüz yıldır, durmadan yılmadan yorulmadan.

Kendimlerle konuştum kapkara gecelerce.
Bir kartonun üzerinde uyudum ölmeyecek kadar.
Ve sevdim seni. Çok sevdim. Çocukken sevdiğim kurusıkı tabancam kadar.
Şiirlerce sevdim kitaplarca.
Tarihlerce sevdim savaşlarca.
Utanmadan ar etmeden çekinmeden sevdim.
işte öyle sevdim bence sevdim ben gibi sevdim.
Peki ya sen? Sen neredesin?
Gitmekteşin. Zaten hep gitmekteşin.
Bense yalnız bu ayazda.

Dolunay da yalnız benim gibi.
Gecenin karanlığında semada yükseliyor.
Alamıyorum gözlerimi.
Ne zaman dolunay olsa ölmeyecek kadar olan uykum da kaçıyor.
Efsunlanmış bir kuş gibi kalakalıyorum dolunayın karşısında.
Gün doğana kadar bir ok gibi dikiyorum gözlerimi.
Bazı sabahlar hâlâ orada oluyor. Şafak söküyor ama yine de gitmiyor.
ve bazen kulağımda bir dize çınlıyor.
Ali Kınık tonunda...
"Çehren gibi baktım aya" ...
Birden İzmir'e kayıyor zaman, poligona...
Ve son buluyor satırlar, aklımda kalbimde ruhumda tek bir tını tek bir nota tek bir rota...
Funda, Funda, Funda...
Ne güzeldi ay o zaman.
Ben yüzyıl gençken yani.
Bir sanaydi şiirlerim. Bir senindi kalemim...
Hatta şu soğuk tenim.
Artık hiç ısınmıyor.
Ve istemiyorum artık ısınmak.
Aya gitmek istiyorum.
Her gece o çağırıyor.

İzlemek yetmiyor çehresini. Dokunmak istiyorum.
Dünyada aldığım her nefes ciğerlerime batmıyor mu zaten?
Yakmıyor mu damarlarımı?
Her nefeste sil baştan ölmüyor muyum?
Yaktığın gecelerde donmuyor muyum?
Aya gitmek istiyorum. Atmosfere ihtiyacım yok.
Aya gitmek istiyorum suya ihtiyacım yok.
Sönüyor yüreğimin ateşi.

Bildiğın yangınlardan değil bu.
Su, söndürmüyor.
Oksijen istemiyor.
Sadece yanıyor.
İçin için yanıyor.
Biliyorum milyarlarca yıl sürecek. sönmeyecek. Allah kahretsin.
Hiç başlamalıydı bu nükleer tepkime. Kahrolsun bu füzyon. Bu enerji bu ateş.
Yanıyorum hiç sönmeden.
Buz gibi tenimin içinde alev alev yanıyorum.
Hiç durmadan yanıyorum.
Soğumadan yanıyorum.
Yanarken donuyorum ben her gün ölüyorum.
Gerçekten çok üşüyorum.
Ama ölemiyorum.
Mistik bir masal mı bu?
Bir cadının laneti mi? İblis kehaneti mi? Büyü mü yaptı bir Kara şaman?
Ölüm kısır döngüsü mü? Ölümsüzlük sarmalı mı? Canım yanıyor canım. Canım çok yanıyor.

Sana göre bu adam çıkıp şiir okuyor.
Hayır.
Sadece tükeniyor. Yazdığı her satırda ruhundan tüketiyor. Her şiirin sonunda nöbetler geçiyor. Kaldırmıyor vücudu ve gücü yetmiyor.

İşte bu yüzden kadın bu yüzden yazıyorum.
Haydi gelde tahmin et yaşam mı istiyorum?
Bak olmadı şimdi. Gel de tahmin et dedim.
Gel de tahmin et...
Gelemezsin. Gitmekteisin. Zira hep gitmekteisin.

Yaşam dediyma yaşam, yaşamak...
Kim istemez yaşamak? Çok güç ister yaşamak.
İşte tam da şu anda. Atsız diyor kömende: Bir görevdir yaşamak.

Kafamdaki silahı atsız aldı elimden
Ve o kadar çok ki edindiğim vazifem.
İzin yok hantallığa, yada küçük kaçamak
Görevliyim görevli, görev artık yaşamak.

Şahin Caner Aktaş

(7) Ferhunde'ye Sıra

Ses vermiyor Atsız ata susalı üç gün oldu.
Beni benden çok seviyor, iyice belli oldu.
Sessizliđi dinlenmeye biraz fırsat veriyor,
Sessizliđi dinlemeye gece imkan kılıyor.

Bu sayede Ferhunde'ye artık sıra geliyor.
Ruhumdan taşan tufan artık dile vuruyor.
Şu hesabı kapatmanın artık vakti geçiyor
Hazırsanız yarın Caner yüreğni açıyor.

Bükülmüyor şu an zaman gayet stabil mekan.
Bu fırsat geçmez ele vakti geldi şimdi tam.
Bürümüşken yüređimi zifir dolu zalim gam,
Azat ettim Ferhunde'yi Yarın şiiri ayan.

Şahin Caner Aktaş

(8) Ferhunde

Kırkıncı günü çoktan geçtim Ferhunde
Kırtan geriye saymayı bırakalı epey oldu
Büyümeyen coşkulu bir çocuğu bıraktım geride
Büyü artık derken kastettiğin bu muydu Ferhunde?

Ayrılık... buz gibi birşeymiş...
Büyümekse, uyanmak gibi tıpkı:
Cennet bahçelerinde gezdiğin o huşu içindeki güzel rüyadan.
Hece ölçüsü olmadan şiir yazılabileceğine hiç inanmadım.
Hece ölçüsü olmayan hiçbir şiiri şiirden saymadım.
Nede çok şey öğrendim ben Ferhunde bir günde...
Otuzundan sonra şair oldum sayende.
Teşekkür mü etmeliyim şimdi de?

Bana Aşkı tattırıp, beni yaktığın için.
Sonra zulmü dayatıp, hiçe saydığın için.
Düşman bilip zatımı sille attığın için,
Yarı yolda bırakıp beni sattığın için.

Şimdi sen söyle:
Ama söyleyemezsin...
Ölüler konuşmuyor ya Ferhunde.
Haşa, dirilecek değilsin.

Ama sen yine de söyle;
şimdi kimde kaldı matem? Kimde kaldı ihanet?
Sen sözünü tuttun, yaktın geceleri Ferhunde...
Yaktığın o gecenin içinde benim de olduğumu bile bile...
Şimdi bilmiyorum ismini, hakikatten adın ne?
Ya da boşver, söyleme... Öğrenmek istemiyorum.

Güneşiydin bu ilin,
Şimdi tenim soğudu.
Gökten yere indin de,
Ay matemini doğurdu.

İndiğin yer güzel mi Ferhunde?
Dumansız, çıkarsız, küfürsüz...
Sakin mi geceler? Huşu içinde.
Ya da izansız, imansız ve hayasız...

Ya o karanlık gecelerin aydınlanmayan karanlık sabahları?

Ben ne geceleri avutabiliyorum,
Ne gündüzleri ısıtabiliyorum.
Dedim ya güneş sendin
Ve bunu hiç bilmedin...

Sadece soruyorum, Değdi mi Ferhunde?
Sen şu bir çift gözün yer yüzünde gördüğü en güzel şeydin.
Kabul olmuş duam sanarken seni
Sınavım olduğunu bilemedim.

Hep o ilk an ki çaresizlikte kaldım Ben Ferhunde.

Bu bir veda mı?
Bir vedanın başlangıcı mı?
Yoksa doğum sancısı mı?
Bilmiyorum Ferhunde.

Sadece bağırarak istiyorum avazım çıktığı kadar.
Kırıp dökmek, yitip gitmek istiyorum.
Nefret ettim bu devrandan.
Ayak uydurmayı beceremiyorum.

Hakkımı helal ettim Ferhunde...
Olur'ya gönlüne ulu gider Allah'ın,
Benden gönül koyup da, o seni incitmesin, ayağına taş değmesin.

Ah Ferhunde! Yakut Ferhunde.
Bir zamanlar dünyamda umut Ferhunde,
Gel kolaysa Caner ol unut Ferhunde:
Yaşıyorken ölüsün sen ceset Ferhunde.

Atsız Atanın anlattığı Dilek Ferhunde,
Şu gönlümde İlk kez açan çiçek Ferhunde,
Ali abinin anlattığı Ayşe Ferhunde,
Yaşıyorken ölüsün sen ceset Ferhunde.

Biliyor musun Ferhunde? Fiyat bakmıyorum artık,
Bak o mantar son oldu, yemek yapmıyorum artık.
Mor koltuklu izbe eve uğramıyorum artık,
Çöpe attım saatini hiç takmıyorum artık.

Kurumuş o çiçekleri saklamıyorum artık,
Ele alıp albümü de hiç bakmıyorum artık.
Gelme ya da gel diye beklemiyorum artık,
Görme ya da gör diye düşünmüyorum artık.

Bir gün beni sev diye yakınmıyorum artık.
Bir gram merhameti dinlenmiyorum artık,
Reddettim Tedaviyi savaşmıyorum artık,
Tek ilacım o teni istemiyorum artık.

Kızıyorum Ferhunde çok kızıyorum.
Birlikte Yaşayamayacağımız, yaşlanmayacağımız yıllar için kızıyorum.
Okuyamayacağımız kitaplar izleyemeyeceğimiz filmler için,
Kuramayacağımız şirketler, öksüz Tomris'den için.
En çok da Nehir için.
Birlikte üniversiteye yolunda yürüyemeyeceğimiz için.
Kuramayacağımız barınak, okutamayacağımız öğrenciler...

Aslında üzülüyorum, boğazım düğümleniyor, yutkunamıyorum...

için için yanıyor için.
içim içimi yese de:
içimden gelmiyor, içine edipte içine girdiğin vaziyet için
içim içimi kemirirken sürçü lisan edipte içine kem söz söylemek.
hülasâ rahat olsun için:
İçime atar da susarım, incinmemen için.
Alışkınım bilirsin, alıştırdığın için.

Şair bendim gam sendin işte senin şiirin:
Sen feleğe çattın da bu şairi yarattın,
Bense gamı tadınca bu şiiri yarattım.

Deli Kurt'u yarım bıraktın, oku Ferhunde!
Murat Bey'in gözlerinde Gökçen Ferhunde.
Bozkurtları diriltince sevin Ferhunde:
Ruh Adam'ı bitirince Düşün Ferhunde.

Ben Allah'ın Huzurunda Kür Şad Ferhunde,
Ben Mete'nin ordusunda pusat Ferhunde,
Yamtar ölürken hayalinde kımız Ferhunde,
Mevlânâ'nın divanında o şems Ferhunde.

Edebalı'nın sesinde zikir Ferhunde.
Osman Bey'in rüyasında Çınar Ferhunde.
Yıldırım'ın Karşısında Timur Ferhunde.
Osman sınav kadrajında elif Ferhunde.

Lütfü hocanın geçmişinde kafes Ferhunde,
Nazım Hikmet kaleminde hasret Ferhunde.
Neşet Ertaş adabında ceket Ferhunde,
Sen Enderin kaleminde hiciv Ferhunde.

Ah! Ferhunde, güzel Ferhunde .
Picasso'nun tuvalinden resim Ferhunde.
Sinemanın perdesinde Nefes Ferhunde.
Sen uyursan herkes ölür uyan Ferhunde.

Semahlarda deyişlerde şelpe Ferhunde.
Semalarda hudutlarda sancak Ferhunde.
Alper çağlar kaleminde Göktürk Ferhunde.
Ali Kınık konserinde şiir Ferhunde.

Can Ferhunde kan Ferhunde
Gönülde Azerbaycan Ferhunde
Derde derman Ferhunde, Türk'e Turan Ferhunde.

Ferhunde... Ferhunde... Güzel Ferhunde.
Ciğerime saplı paslı hançer Ferhunde.
Sen kuantumun dilinde son antimadde
Sapiens'in geçmişinde ateş Ferhunde.

Biliyorum Ferhunde bu yaptığım delilik,

Ben uzaylı bir şairim sense aç kara delik.
Geçtim olay ufkunu, gölgem kaldı geride:
Yolun sonu görünmüyor, işte sana tekillik.

Sözlerimi duyunca, saçma diye yakınma,
Cahil gibi çizemezdim ben de kalbi ağaca.
Mantıklı mantıklı konuşuyorum işte... beni bilirsin.
Bilirim sen sevemezsin, bu da benim meşrebim.

İstemiyorum zahirini artık o sende kalsın,
Batını de buldum aşkı, alem de sana kalsın.
Ferhunde'de bu faniye yar olmasın varsın,
Şimdi benim kalemimle artık yeni bir çağsın.

Uçmağlarda yürürken, bize sen çelme taktın.
Aldın bizi bizden, gittin tamuya attın.
Herşeye çare varken, çaresizlik yarattın.
Biz bizi çok severken bizi bizsiz bıraktın.

Erlik yapmazdı inan, senin bu yaptığını.
Baycu Noyan kıskanırdı açtığın yaraları.
Timur bile Bağdat'da çok daha insafliydi
Çağatay bamyan ilinde senin kadar yıkmamıştı.

Cengiz han'da senden aşırı değildi,
Otrar'da bile seni gölgelemedi.
İnalcıkın kaderi benden kötü değildi,
Hasan Sabbah Selçuklu'ya daha az zarar verdi.

Benim seni sevişim Serv'in imzalanışı.
Yıldırım'la Timur'un kahır dolu savaşı.
Çaldıran'da yitip giden Türk'lerin yakarışı,
Benim seni sevişim, Bizans'ın Osmanlı'sı.

Benim seni sevişim Sarı'nın tahta çıkması,
Süleyman'ın Mustafa'yı yok yere boğdurması.
Atilla'nın Romayı birden bağışlaması,
Sarıkamış'ta Enver'in, kahreden o kararı.

Simülasyon sa bu evren, kesinlikle bagısın,
Yazılımın içinde küçük bir hatasıdır.
Yok değilse şayet boşa büyütüyorum,
Altı üstü sen de bir yıldızın tozusun.

Hayat senin hayatın şimdi yaşa gönlünce.
Bir on yılın daha var, güzelliğın yüzünde.
Kırk yaşına gelince pişmanlığın beyhude,
Yalnız yaşlanacaksın, ah kitapsız Ferhunde.

Tüm sermayen tükenip gençlik sona erince,
Ben ne yaptım? diyipte akıl başa gelince.
Akçe kıymetsiz kalıp, kader seni silince:

Arar beni bulursun bir Atsız şiirinde.

Yarı yitirdim deyip hasret kalbe düşünce,
Dünya malı gözünde kıymetsiz görününce.
Travmatik geceler ruhunu tüketince:
İhtilali dinlersin, o şiiri sevince...

Sırrın bende saklıdır, aşikar ettim sanma.
Girecektir benimle son nefeste mezara.
Soracaklar elbet, kim bu Ferhunde? diye.
Söylemem kimselere, etmeyesin endişe.

Bir zamanlar kabustun,
Şerbet içtim kan kustum.
Dilim sustu lâl oldum,
Sen hiç yanımda yoktun.

Omuzlarımda ar oldun,
Kalbim durdu, dar oldun.
Öyle yük yükledin ki,
Boynumda organ oldun.

Sönmüştüm volkan oldum,
Körmüştüm bakar oldum,
Dünmüştüm bu gün oldum ,
Düşmüştüm kalkar oldum.

Gülmüştüm ağlar oldum,
Sevmiştim yanar oldum,
Susmuştum söyler oldum,
Durmuştum, yazar oldum.

Biliyoru musun Ferhunde,?
Bıraktığın gibi değilim.
Birkaç saat ağlıyorum,
Birkaç saat iyiyim.

Birkaç saat keyifliyim,
Birkaç saat deliyim.
Birkaç saat gülüyorum,
Birkaç saat esriğim.

Birkaç saat susuyorum,
Birkaç saat şairim.
Birkaç saat sinirliyim,
Birkaç saat sakinim.

Vicdan sükut ettiğinde,
Gözünü hırs bürüdü.
Gözün açtığın yerde,
Gönlüm ölü bulundu.

Şimdi diril deyip te,
Boş kulaç atarsın.
Bizi ateşe attın,
Halimize yanarsın.

Öldürdüğün çocuğun:
şevgisini ararsın,
Ölümden doğan adam,
sana mı sevdalansın?

Ben yazdım; ben çizdim üzerine alınma.
Kendini Caner'deki Gerçek Ferhunde sanma.
Bir gün gelmek ister isen bu şiiri okursun:
Biraz hatırım kaldı ise mezarında durursun.

Eyvallah.

Şahin Caner Aktaş

Canım Özel Harekat

Göklerden gelen emir, muştı oldu şimdi bak
Kut'lu an geldi çatı tarihler 22 Mart
1983de puslu soğuk bir günde
Güneş gibi doğdu yurda polis özel harekat

Tam 41 yıl oldu sen doğalı ülkede
41 yıldır uyumadın hiç gözünü kırpmadın
Dağda Taşta ovada, Meskun mahalde
Bu milletin düşmanına göz açtırmadın

etle tırnak gibi oldun, şanlı Türk ordusuyla
Aman vermedin Türk'e silah doğrultanlara
Şu güzelim yurdumun kuyusunu kazana
Hayasızca bu milleti sırtından vuranlara

Anlatamam ki seni, ne kalemle ne sözle
Neçe destanlar yazdın namlundaki ateşle
Bir gün geçit vermedin, şu lanetli teröre
İyi ki doğdun iyi ki varsın. Canım özel harekat.

ben yatarken yatağında sen yatmadın hiç rahat
Eli kanlı zalime geçit vermedin hiç bak
Kahramanca savaştın bir gün durmadın beri
Ne yapsam da ödenmez hakkın özel harekat

Öyle şerefliisin ki nasıl anlatacağım?
Durdurmasam kendimi sonsuza dek yazarım.
Şimdilik nokta koydum. Senesine burdayım.
Nice mutlu yıllara canım özel harekat.
Türk'ün şanlı evladı polis özel harekat

Şahin Caner Aktaş

Lisan-ı Aşk

Ey canı candan öte gök tenli latif kadın!
Ey bana Nazlı gelen, nazdan nazarca adın.
Zuhur-ı aşka düştüm sinemi benden aldın,
Aç kalbini beni dinle şimdi sana bu lafzım!

Hangi yazarlara, hangi şairlere sorayım?
Sana hangi şarkıyla, hangi şiirle varayım?
Sinemin sesini kulaklarına fısıldayacak bir lügat var mı?
Ben sana sevdami nasıl anlatayım?

Lisanı-Aşk'ı bilmek şarttır artık zannımca.
Başka türlü konuşulmaz zat-ı alin karşında.
Çehren fisun, gözler bitap sana ne zaman baksa,
Bir tebessüm bin dert yıkar vecihine konuştuğunda.

Öyle güzel gülünür mü zira bahar geliyor.
Zaman mekan bükülüyor sanki boyut kayıyor.
Bu alemde var oluşun algılara sığmıyor,
Gerçekliğe şerh düşüyor akıl şaşıp kalıyor.

Karadeniz mi mürşidi o saçların, yoksa okyanuslar mı?
Mariana mı gözlerinin klavuzu yoksa uzay mı?
Kaybolmamak mümkün mü göz bebeklerinde?
Ben ne sevap işledim, de çıkıp geldin Sümeyye?

Bin yıllık aşkım nasıl karşılık buldu?
Böyle lütfâ nail olmak nasıl da nasip oldu?
Allah beni çok sevmiş ki seni bana yar etmiş,
Hayatıma güneş doğdu karanlıklar son buldu.

Gergin uykular... Kör geceler...

Dünde kaldı tarih oldu hepsi artık son buldu .
Kardan aydınlık sendin çıktın geldin can dostu
Yağmur yağmur yağdı renkler toprak şimdi can buldu
Doğru söylemişti şair ot, çiçekler hoş koktu.

Otlar, çiçekler, hepside bahaneler
Cennet kokun ulaşınca esrik olur bu Caner
Sevmeseydim incinirdi sevgi bana küserdi,
Seni sevmek benim için mukadder ki mukadder.

Şahin Caner Aktaş

Sen ne dersin ermeni!

Roma'nın kafesinde, hayvan gibi yaşıydın.
Yoktu hakkın, statün. Köleydin horlanırdın!
Âl-i Selçuk geldi de rahat bir nefes aldın
Hiç utanman yok mudur? Sen ne dersin ermeni!

Bin yıl geldi de geçti, Malazgirt'ten bu yana.
Âl-i Selçuk devretti Kut'u Âl-i Osman'a,
Millet-i sadıka dedi, Osmanlı o gün sana.
Bu ne nankörlüktür? Sen ne dersin ermeni!

Altı asır geldi geçti, asimile olmadın.
Osmanlı tebaasında hoşgörüyü yaşadın.
Soy kırsaydı Türk oğlu, bu güne kalır mıydın?
Bu nasıl aymazlıktır, sen ne dersin ermeni!

Osmanlı müreffehken hiç sorun çıkarmadın,
Bay kılınan bu yurttan servete servet kattın.
Var mıydı senden refah, ne istedin almadın?
Bu nasıl sahtekarlık? Sen ne dersin ermeni!

Âl-i Osman'ın adı, olunca hasta adam,
Rus'un finosu oldun, utanıp sıkılmadan.
Bin yıllık akdi bozdun, kardeşken düşman oldun,
Hiç mi sinen acımaz, sen ne dersin ermeni!

Türk Milleti harp ederken o gün yedi cihanla
Sırttan vuran olmadın mı, yaşadığın vatanda?
Kaç bebek var öldürdüğün? Kundak diye toprakta.
Hiç vicdanın sızlamaz mı? Sen ne dersin ermeni!

Gebe kadının karnından keyifle bebek söktün!
Yaşlı çocuk dinlemedin canavarca kan döktün!
Sürgün yolu görününce hepten döndü kör gözün!
Hiç yüzün kızarmaz mı? Sen ne dersin ermeni!

Hocalı'nın izleri bu gün hâlâ yaşıyor.
Köpek soyu Balayan bak kitapta ne diyor;
Pencereye çivilenmiş küçük bir Türk çocuğu,
Ağzında annesinin kesilmiş kanlı uzvu.

Derisi yüzülüyor ve süre tutuluyor;
Yedi dakika sonra öldüğü görülüyor.
Ölüm bile yetmiyor, içleri soğumuyor,
Haçatur cesedi paramparça ediyor.

Böldüğü parçaları köpeklere atıyor,
Zori ise sevinçle epey gururlanıyor ,
Aynı vahşet üç çocuğa daha uygulanıyor.
Ertesi gün kilisede günah çıkarılıyor!

Düşmanlığın bile, adabını bilmezsin!
Katliamlar yapar da, soykırım der gezersin!
Özür dilemektense, bir de özür beklersin!
Hiç şerefin yok mudur? Sen ne dersin ermeni!

Şahin Caner Aktaş